

2. NEDELE POSTNÍ

📖 Gn 22; Řím 8,31b-34; Mk 9,2-10

1. čtení – Genesis 22,1-2.9a.10-13.15-18

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“ Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ (Anděl) řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mu neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle - za ním beran, který se chytil za rohy do křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

2. čtení – Římanům 8,31b-34

Bratři! Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna nešetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Bůh přece ospravedlňuje! Kdo odsoudí? Kristus Ježíš přece zemřel, ano i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a přimlouvá se za nás!

Evangelium – Marek 9,2-10

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbělel – žádný bělič na světě by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouvejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytli a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

➔ **K evangeliu: Postavit mu stan? (podle S. Faustiho)**

Proměnění, ne znetvoření, jehož se obáváme, je cílem veškerenstva. Ježíšova tvář, Boží krása, naplnění jeho plánu spásy, je naší skutečnou tvář, v níž, pro níž a vzhledem k níž jsme byli stvořeni (Kol 1,15). V něm všechno dosahuje svého cíle a připojuje se k svému počátku...

Petrovi, který chce stavět příbytky tomu, jehož trůnem je nebe a země je podnoží jeho nohou, říká, že **jediný dům jemu milý je pokorné a zkroušené srdce toho, kdo ho poslouchá** (Iz 66,1n). Co platí pro Syna, platí i pro všechny jeho bratry a sestry.

Dva lidé, kteří se ztratili v lese, se sejdou na stejné cestě, jediné, která tu je. Ale jeden z nich neví, kam vede. Mezi tím se snese večer a přijde noc. Druhý pozná z nějakého znamení, jak se dostat domů; a za chvíli už sedí se svou rodinou kolem ohně. Život je pro všechny stejný. Ale jeden ví, že na konci zemře; jiný pak ví, že je na cestě k vytouženému setkání. Jak rozdílné mohou být dvě stejné věci!

✂ **MODLITBA (A. Pereira)**

Věřím v tebe, ukřižovaného, který žije, ve ztroskotaného, který proměňuje svět, v bezbranného, kterého Bůh neopustit, v milujícího, jehož věc Bůh přijal za svou. Tebe, bezbranného, Bůh potvrdil, přijal, miloval – vzkřísil z mrtvých. Věřím v tebe – dej, ať jdu s tebou tvou cestou. Amen.

